

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἀπὸ τῆς προσεχῆς Κυριακῆς ἀρχομένη τῆς ἐν τῇ «Ἐπιπέδῃ δημοσιεύσεως ἐνὸς τῶν ἀρίστων διηγημάτων, αἱ τῆς Δεσποίνης Λαογιάνης», τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἰουλίου Σανδῶ, οὗ τινος καὶ ἄλλο ἐξαιρετικὸν ἔργον «τὴν Μαγδαληνὴν ἰδημοσίευσεν πρό διατίαις ἡ «Ἔστια». Τὴν μεταφράσαν τοῦ νῦν δημοσιουμένου διηγήματος ἐπιλοπόνθησαν Ἰαν εὐμενῶς γὰρ τῆς «Ἔστιας» ἡ λογιὰ δεσποινίς Ἀρσινόη Γ. Παππαδοπούλου.

— Ἐν τῇ «Revue Politique et Littéraire» τῶν Παρισίων δημοσιεύεται ἐπιόριστις εὐμενῆς, καὶ ὑπὸ πνεῦμα λίαν φιλελληνικόν, τῆς ὑπὸ τῆς κυρίας Juliette Lamber πρό τινος ἐκδοθείσης μελέτης περὶ τῶν συγγραμμάτων Ἑλλήνων ποιητῶν.

— Δεκάτῃ τρίτῃ ἐκδοσις τοῦ «Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» τοῦ Brockhaus ἤρξατο δημοσιουμένη ἐν Λειψία κατὰ φυλλάδια, πωλούμενα πρὸς 50 φρονίμιας ἑκάστον. Τὸ 1 φυλλάδιον ἐξεδόθη ἤδη, τὸ δ' ὅλον ἔργον θέλουσιν ἀποτελέσει 240 τοιαῦτα φυλλάδια.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἀνακάλυψις καὶ προσεχῆς δημοσιεύσις ἀολκλήρου ἀλληλογραφίας τοῦ Γκαίτε, ἀπευθυνομένης πρὸς τινα φέροντα τὸ ὄνομα Müller, οὗ τινος ὅμως δὲν ἠκριβώθη ἔτι ἡ ταυτότης, διότι πολλοὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα ὑπῆρξαν σύγχρονοι τοῦ Γκαίτε.

— Ἐν τῶν ἀρχαίων πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπης εἶνε καὶ τὸ τῆς Βιέννης, πολλῆς ἀπολαῶν φήμης ἀπὸ δύο ἡδὴ αἰώνων. Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν μάλλον συνηγορούμενων, ἀριθμοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος τακτικῶς μὲν φοιτητῶν 3,457, ἀκροατῶν δὲ ἐκτάκτους 594. Ἐκ τῶν Σχολῶν ἡ τοὺς πλείοτους φοιτητῶν ἀριθμοῦσα εἶνε ἡ νομικὴ, ἣτοι 1,789. μεθ' ἣν ἔρχεται ἡ ἱατρικὴ, εἰς ἣν φοιτῶντες 988. Εἰς τοῦτους πρέπει νὰ προστεθῶσιν ἐκτάκτοι ἀκροαταὶ δι' ἐκείνην μὲν τὴν Σχολὴν 148, διὰ ταύτην δὲ 171· πρὸς δὲ τοῦτοις εἰς τοὺς τῆς ἱατρικῆς περιλαμβανόμενοι καὶ 127 φοιτητῶν τῆς φαρμακευτικῆς. Εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολὴν ὑπάρχουσι ἐγγεγραμμένοι τακτικοὶ μὲν φοιτητῶν 491, ἐκτάκτοι δὲ 124.

Οἱ φοιτητῶν οὗτοι προέρχονται οὐ μόνον ἐκ τῆς Αὐστρουγαρίας, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν γερμανικῶν χωρῶν. Οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Εὐρώπης προερχόμενοι ἀριθμοῦνται οὕτω· ἐκ τῆς Ἰταλίας 28, ἐκ τῆς Ῥωσσίας 41, ἐκ τῆς Ῥουμανίας 71, ἐκ τῆς Τουρκίας 6, ἐκ τῆς Ἑλβετίας 8, ἐκ τῆς Σερβίας 15, ἐκ τῆς Ἑλλάδος 4, ἐκ τῆς Δανίας 2, εἰς δὲ καὶ ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου. Ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης σπουδάζουσι πρὸς τοῦτοις 35 Ἀμερικανοὶ φοιτητῶν, 5 ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ 3 ἐκ τῆς Ἀφρικῆς.

— Ἡ βασίλισσα τῆς Ῥουμανίας Ἐλισάβετ, ἣτις εἶνε γνωστὴ ὡς ποιήτρια εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν κοινὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Carmen Sylva μετρίαι νὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς συλλογὴν πρωτοτύπων αὐτῆς ποιήσεων ὑπὸ τὸν τίτλον «Καταγίδες». Ἡ συλλογὴ αὕτη θὰ περιέχῃ τέσσαρα ἐπιόμια.

— Κατὰ τὰ προσεχῆ Χριστούγεννα ἐκδοθήσεται ἐν Ἀγγλίᾳ ἔργον ζωγραφικόν τῆς ἡγεμονόπουδος Ἀλίας, τῆς νεωτάτης θυγατρὸς τῆς βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας. Τὸ βιβλίον θὰ περιέχῃ παραστάσεις ὑδρογραφικὰς (aquarelles) τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἔτους παριστανόμενων δι' ἀνέμων.

— Τὸ προσεχῆς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων θέλει συγκροτηθῆ τῷ 1884 ἐν Λουδοῶν τῆς Ὀλλανδίας.

Πανηγυρικώτατα ἐτελέσθησαν ἐν Μεσολογγίῳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος. Τὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἂν καὶ ὀλίγον βραδέως, κατὰ καθήκον συνοψίζομεν ἐνταῦθα ἐκ περιγραφῆς, δημοσιουμένης ἐν τῇ «Δυτικῇ Ἑλλάδι» τοῦ Μεσολογγίου. Ἡ πόλις ὀλόκληρος εἶχε καθωραϊσθῆ, πάντα δὲ τὰ τὰ δημοτικά καὶ τὰ ἰδιωτικά καταστήματα ἐκοσμοῦντο διὰ σημαίων, δαφνῶν καὶ στεφάνων. Ἡ πρό τοῦ ἀψοῦ τῶν Ἡρώων πλατεία, ἐν ἣ ἐτελέσθη ἡ ἑορτῆ, ἐκοσμήθη διὰ μεγαλοπρεπῶς ἀξιότους εἰκῶν κίονων μωρτοστολίστων. Ἰδιαίτερος ἐκοσμήθη ὁ τύμβος, ὅφ' ὄν ἐτάφησαν τὰ σπλάγγνα τοῦ Λόρδου Βύρωνος. Διότι ἐπ' αὐτοῦ ἐναπέθη τὸ πιστήριον τῶν «Ἑλληνικῶν Χρονικῶν», τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης, ἣτις ἐξεδόδετο ἐν μέσῳ τῶν μαχῶν τῆς ἐπαναστάσεως, φέρον τὸ ὄνομα τοῦ φιλελλήνου συντάκτου αὐτῆς I. Μάγερ. Τὸ

βῆμα, ἀφ' οὗ ἐμελλον νὰ ἐκφωνήσῃ τοὺς πανηγυρικοὺς τῶν οἱ ῥήτορες, ἰδρῶθη ἐπὶ ἐνὸς τῶν κανονίων, ἄτινα κατὰ τὴν ἐνδοθῶν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τῶν Τούρκων. Δεξιὰ δ' ἴστατο ὁ ἀνδριάνς τοῦ Βύρωνος κεκαλυμμένος ὑπὸ δύο σημαίων, Ἑλληνικῆς καὶ ἀγγλικῆς. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τῆς 25 Ὀκτωβρίου χιλιᾶδες ἀνθρώπων παντός φύλου καὶ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας ἐπλημύρθησαν τὰς ὁδοὺς, καὶ οἱ μὲν μετέβαινον εἰς τὸ Ἡρώον, οἱ δ' εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐν ᾧ εἶχον παρευρεθῆ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δικαστῆς τῆς δικαστικῆς ναυτικῆς μοίρας κ. Μ. Κανάκης μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, τὸ προεδρεῖον τοῦ συλλόγου «Βύρωνος» καὶ ὅλοι οἱ γάρον τῆς ἑορτῆς μεταδάντες. Μετὰ τὸ μνημόσυνον ὁ ἱερός κληρὸς μετὰ τῶν ἐν τελεί, προπροσευομένων τῶν μουσικῶν καὶ ἀκολουθοῦντος τοῦ λαοῦ, μετέβησαν εἰς τὸ Ἡρώον. Ἐκατέρωθεν τοῦ ἀνδριάντος παρετάχθη ἀπὸσπασμα τῶν ἐκ τοῦ ἀπομορῶμονος «Ἑλλάδος» ναυτῶν καὶ τὰ ἐν Μεσολογγίῳ τάγματα. Ἐπὶ δὲ τῆς πλατείας τοῦ στρατοῦνος εἶχε παραταχθῆ τὸ πυροβολικόν, Παρὰ τὸν ἀνδριάντα εἰς δύο στήλας λαμπρῶν ἀπέτελουον θέαμα τὰ κοράσια τοῦ παρθενωγείου λειτουργοῦντα καὶ περιδεδεμένα κυαναῖς ταινίαις. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λαμπρᾶς ταύτης ὁμηγύρεως, καὶ ἐνώπιον χιλιᾶδων λαοῦ φάλλεται ἡδὴ δέσις καὶ ἀρχαῖος. Καὶ τέλος τὰ βλεμματικὰ ὄλον ὑπὸ ἁγίας μαρμαρυγῆς ἀπαστραπτόντα σπέρρονται πρὸς τὸν ἀνδριάντα, αἱ καρδίαι ὄλον ἀναπάλονται, ἐν συγκινήσει ἀνεμῶνται νὰ ἴωσι τὸν Βύρωνα, τὸν Λόρδον Βύρωνα, τὸν φιλελληνα, τὸν ποιητὴν, τὸν ὠραῖον Βύρωνα. Ὁ δημογραφῶν παρέδρος κ. Ζαρκανέλης καὶ ὁ μηχανικός τοῦ δήμου κ. Σέγγος ὀρισμένοι διὰ τὴν ἀποκαλύψιν καταλαμβάνουσι τὴν καταβλητὴν θέσιν, καὶ ἀκούεται ὁ νομάρχης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας λέγων : «Ἀποκαλύψατε τὸν Βύρωνα, καὶ ἄς ἀποκαλυφθῶμεν ἀπαξάπαντες ἐνώπιον τοῦ μεγαλοἄρτουρος τοῦτου τῆς ἱεράς ἡμῶν ἐπαναστάσεως, μεγάλου τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτου». Ἐν τῷ ἄμα αἱ δύο σημαὶ περιεπύχθησαν, ἤρθησαν, καὶ ἔλαμψεν ἐν τῷ Ἡρώῳ ἡ περικαλλὴς τοῦ Βύρωνος μορφή, ἰσταμένου πλέον ἐκεῖ ἐπὶ τῷ τόπῳ, ἐφ' οὗ ἡ καρδία του εὐρεν ἀνάπαυσιν μετὰ τῶσας ὁδύνας καὶ τρικυμίας. Τὰ τηλεβόλα τότε ἐκρόθησαν καὶ αἱ μουσικαὶ ἔφαλλον τοὺς ὕμνους. Μετὰ τοῦτο ὁμίλησε πρῶτος ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικῶν συμβουλίου κ. Τσαγκαράκης πρῶτατον καὶ συγκινητικὸν σύντομον λόγον. Εἶτα ἀπὸ μέρους τοῦ συλλόγου «Βύρωνος» ὁ πρόεδρος κ. Ραζῆς, εἶτα ὁ ὑφηγητῆς κ. Νεοκλῆς Καζάκης διὰ καλλιποῖς ὁμιλίαις ἀνέπτυξε μὲ λαμπρὰς εἰκόνας τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Βύρωνος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τέλος δὲ ὁ ποιητῆς κ. Ἀγγιλέου Παράσχος ἀπήγγειλε μετὰ συγκινήσεως καὶ πάθος ποίημα, πολλῶς ἀποσπασὰς τὰ δάκρυα καὶ τὰς ζωηρὰς τῶν παριστανόμενων ἐπευφημίας, καὶ οὕτω ποιητικώτατα συνεπληρώθη ἡ ποιητικώτατη αὕτη τελετῆ.

— Εἰς Ἀθήνας ἀφίκατο, προσερχόμενος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ περιώνυμος Ῥώσος, ἢ, ἀκριβέστερον, Ἀρμένιος τὸ γένος, ζωγράφος Ἰωάννης Αἰθαῖζόβσκι. Ὁ ἀριστοτέλης οὗτος, γράφει ὁ «Λαὸν», πρῶτον ἤδη ἐπισκοπεῖται τὴν Ἑλλάδα· διότι ἡ εἰς τὸ Σόνιον προσέγγισις αὐτοῦ ἐν ἔτει 1849, συνοδεύοντος τὸν Μέγαν Δούκα Κωνσταντίνου, δὲν ἦτο ἐπισκοπεῖς. Κατῆλθε δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ τινα χρόνον θὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα, διότι σκοπεῖ νὰ συνθέσῃ δύο εἰκόνας, ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα. Φαίνεται, ὅτι ἐκ μὲν τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος θὰ εἰκόνησιν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἐκ δὲ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος τὴν παρὰ τοῦ Κανάκη πυρπολήσιν τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος. Διότι εἰδικῶς εἶνε ζωγράφος ναυμαχιῶν, πολλὰς βιοσικὰς ναυμαχίας γράφας καὶ θαλασσιῶν ἀπόψεων, διαπρέπει ἐν τούτῳ ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ζωγράφων τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ τῆς Εὐρώπης ὅλης. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ περιορισθῆ εἰς τὰς δύο εἰκόνας ταύτας· ἡ καλλιὰ τοῦ ἀθηναϊκοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς φύσεως τῆς πέριξ τῆς πρωτεύουσος ἡμῶν, καὶ τῶν μνημείων τῆς ἡ ποιητικῆς λαμπρότητος, τῶσιν κατεγγέτωσαν καὶ ἐνέπεισαν αὐτόν, ὥστε ἐν τῷ νῦν συνέλαβε συνθέσεις περὶ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς πανσελήνου καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, μακροῦρον ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὀρωμῆνης, κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Τὰ νέα ἔργα αὐτοῦ ταῦτα ὁ κ. Αἰθαῖζόβσκις θέλει ἐκθέσει ἐν Λονδίῳ, ὅπου ἔχει ἴδιον μουσεῖον. Ἐπειδὴ δὲ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ εἰκόνας του τ-

νάς, τέσσαρας, εάν μη πλανώμεθα, μεγάλας, και άλλας μικροτέρας, απεράσις να έκθήσι ταύτας εις την θεαν του Κουνοῦ, προσδιορίζων το εκ της εισόδου εισπραχθέντων ποσών υπέρ των απόρων.

Ο κ. Γρ. Μαγταφώνης αναγγέλλει: ότι από της 8 Νοεμβρίου άρχεται της εκδόσεως νομικού περιοδικού συγγράμματός ὑπο τον τίτλον «Νέα Θέμισι».

Δίαν προσεγγίως δημοσιεύεται ή επ' ισχύτων προαγγελθείσα νέα έκδοσις των «Απάντων» του Δουλομου. Η έκδοσις αυτή, γενομένη τη δαπάνη και επιστάσει του κ. Χρήστου Σ. Χιώτου, θέλει περιέχει εικόνα του ποιητού, χαραχθεϊσαν ενταυθα και ξεια προσοχής προλεγομενα.

Εξεδόθη εν Κωνσταντινουπόλει άγγελία περι εκδόσεως βιβλίου ὑπο τον τίτλον «Βασιραού αξιοματικῶν απομνημονεύματα των πρώτων ετών της συστάσεως του ελληνικού βασιλείου» ὑπο Χρ. Νέφερ, καθηγητού της γερμανικής γλώσσης και της γυμνασιακής. Το βιβλίον απαρτίζεται πεντακάδεκα και επέκεινα τυπογραφικά φύλλα εις 16", το δε τίμημα εκάστου αντιτύπου ἔσται εις άργυρούς μετζίτιδες, καταδελτιέος άμα τη παραλαβή.

Ο εν Σμύρνη λόγιος κ. Γεώργιος Δ. Κανάλης, μεταφράσας ἐμμέτρως εις την άγγλικήν τον «Ευθύμιον Βλαχάδαν» του αοιδίμου Αριστοτέλους Βαλακωρίου, άπείρισσε την μετάφρασίν του ταύτην τη ήγγετη εν Άγγλίᾳ φιλελευθέρου κόμματος κ. Γλάδστονι.

BIBLIA

2466. Έστία. Εκδίδεται κατά κυριακήν. Έτος 5'. Τόμος 1Β', 8 Νοεμβρίου 1881. Άριθ. 306 (254). Λεπτά 20. Αθήνησι, γραφείον της «Έστίας», όδός Σταδίου, αρ. 6. 4", σελ. 16. Περιεχόμενα: Βόλος—Πορταριά—Μακρυνίτσα. — Η εν τῷ μέλλοντι πολιτεία του ελληνικού έθνους ὑπο Κ. Παπαρηγοπούλου. — Η ημέρα έκείνη. (Έκ των του Έδμόνδου de Amieis). — Σημειώσεις περι του εν Γαλλία νοσοκομείου Biedtre. — Το εν Earlswood της Άγγλίας άσυλον των βλακῶν. — Αί τελευταίαι λέξεις του Κοραή. — Ίνδική άστρονομία. — Έλένη (ποίησις) ὑπο Γ. Δροσίνη. — Δάνειον πνεύμα. — Αληθείαι. — Σημειώσεις. — Πρακτικά γνώσεις (Μέτα προς καθαρισμόν μεταλλίνων σεισών).

2467. Ιστορία του ελληνικού έθνους ὑπο Κ. Παπαρηγοπούλου. Έκδοσις δευτέρα. Τόμος πρώτος. Βιβλίον Α'. Άγαιοί. Έν Αθήναις, εκ του τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ. Όδός Έρμού, 63. 1881. 8", σελ. μδ' και 140. [Το πρώτον τούτου τεύχος της πολυτίμου συγγραφής του σοφοῦ ἡμῶν καθηγητού κ. Παπαρηγοπούλου συνοδεύουσιν οί εκδόται διά της επομένης δηλώσεως:

«Δευτέρα έκδοσις της «Ιστορίας του ελληνικού έθνους» ὑπο του κ. Κ. Παπαρηγοπούλου κατέστη πρό καιρού αναγκαία, διότι οί πρώτοι τρεις τόμοι έντελώς ἐξηγνήθησαν και αὐτοῦ δε του τετάρτου, και αὐτοῦ του πέμπτου ὀλίγα ὑπολείπονται αντίτυπα παρά τῷ βιβλιοπωλῆ κ. Ν. Νάκη. Αλλά το παρόν πρώτον βιβλίον δημοσιεύεται ὡς δείγμα μάλλον του πῶς ἐννοεῖ ὁ συγγραφεὺς την νέαν του ἔργου αὐτοῦ έκδοσιν. Η προχειροτέρα παραβολή του βιβλίου τούτου προς το πρώτον της πρώτης εκδόσεως πείθει τον αναγνώστην ότι συνστάθη ἐπὶ τη βάσει ἀρχῶν ἑτέρων και εὐρίσκει νέων. Τοιαύτην αλλοίωσιν δὲν ἐπαγγέλλεται ὁ κ. Κ. Παπαρηγοπούλου ὡς προς ὅλον το ἔργον' ἀλλ' ὅλον θέλει βελτιωθῆ οὐσιωδῶς κατά τε το πραγματικῶν μερῶν και τὴν μέθοδον της ἀρχήσεως.

«Ένομίσασμεν αναγκαίαν την ἐξήγησιν ταύτην, διότι ή ἐξακολούθησις της δευτέρας εκδόσεως ἐξαρτάται ἀπο την προθυμίαν, μεθ' ἧς το κοινόν θέλει ὑποδεχθῆ το νῦν ἐκδιδόμενον πρώτον βιβλίον. Περιττόν δὲ να προσθέσωμεν ότι τούτο ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτοῦ συγγραφήν αὐτοτελή, περι της ιστορίας του έθνους ἡμῶν κατά τους ἀρχαιοτάτους χρόνους.

«Έν Αθήναις, την 31 Οκτωβρίου 1881»].

2468. Καρόλου Δελύς: Νυθιστορία. Έκ του γαλλικού. Τόμος πρώτος. Ο Πέτρος—Η κοιμισμένη ψυχή. (Βιβλιοθήκη «Ένωσεως». — Άριθ. 1). Έν Αθήναις, εκ του τυπογραφείου της «Ένωσεως», 1880. 16", σελ. 130. Τιμηται δραχμῆς νέας.

2469. Αλφόνσου Λαμαρτίνου: Ελοῖζα και Αδαλάρδος. Έκ του γαλλικού. (Βιβλιοθήκη «Ένωσεως». — Άριθ. 2). Έν Αθήναις, εκ του τυπογραφείου της «Ένω-

σεως», παρά τη πλατεία της «Ομονοίας». 1881. 16", σελ. 75. Τιμηται δραχμῆς νέας.

2470. Αδαλέρτου Σαμισσῶ: Πέτρον Σλέμιλ θαυμαστή ιστορία. Έκ του γερμανικού. (Βιβλιοθήκη «Ένωσεως». — Άριθ. 3). Έν Αθήναις, εκ του τυπογραφείου της «Ένωσεως». 1881. 16", σελ. 103. Τιμηται δραχμῆς νέας.

2471. Ο Τριπόδος και ο Φιλήμων, ιστορία διδύμων χριστιανῶν. Ήθικόν διήγημα προς γρήσιν των δημοτικῶν σχολείων ὑπο Χριστοφόρου Σμιδ. Έκ του γαλλικού. Έκδοσις δευτέρα. Έν Αθήναις, εκ του τυπογραφείου της «Ένωσεως». 1881. 16", σελ. 71. Τιμηται δραχμῆς νέας.

2472. Περσῆγησις εις Κρήτην ὑπο Ίωσήφ Χατζηδάκη, ιατροῦ. Έν Έρμουπόλει, τύποις Νικολάου Βαρβαρέσου. 1881. 16", σελ. 116. Τιμηται δραχ. ν. 2.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1863.

Εἶμ' ἄψυχον, εἶμ' ἄφρων· Ἄλλ' ἄμα σὺ θελήσῃς, Φωνὴν καὶ γονιμότητα Μοὶ χορηγῆς ἐπίσης. Γεννῶ μου τὴν γενέτειραν, Καὶ ταχυτέρως βέλους Ἐκπέμπω τοὺς ἐκρόνους μου Καταστροφῆς ἀγγέλους. Ἄδρατος, ἀέριος Ὁ ἀγρίος τῶν δρόμος, Εἶν' ἡ πνοὴ μου θάνατος Καὶ ἡ φωνή μου τρόμος. Διάφορον τὸ μέγεθος, Τὴν δύναμιν, τὸ σχῆμα, Πολλῶν ἀνθρώπων ἠνοῖχα Ἄπονητὶ τὸ μνημα. Ἔαν μὲ δεξιότῃτα Μὲ κόψῃς ἐκ τῆς μέσης, Πῦρ καὶ γαλκὸν παράγουσιν Αἰ δύο διαιρέσεις. Καὶ ἂν τοὺς δύο πόλους μου Ἐνώσῃς εἰς ἓν ὅλον, — Παράδοξον, πλὴν ἀληθές— Γεννῶ τὸν ἓνα πόλον.

1864.

[Τῷ λήτῃ δωρηθήσεται ἐν βιβλίον.] Κυδολέξον πρὸς συμπλήρωσιν.

. . . N
. . . N . . . Σ
N . . . Σ
. . . Σ
Σ

1865.

Διά των γραμμάτων των λέξεων λύτρα—ἀκτίς—μήν σχηματίσων ἀρχαίῶν τι ελληνικόν ὄνομα.

1866.

Je viens sans qu'on y pense, Je meurs en ma naissance ; Et celui qui me suit, Ne vient jamais sans bruit.

ΛΥΣΕΙΣ

1859.

Τὸ γράμμα θ.

1860.

Ἀκαρνανία.

1861.

Φ Ω Σ
Ω Δ Η
Σ Η Σ

1862.

Le cœur.

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) for November 5, 1881. It includes sections for 'Δάνεια της κυβερνήσεως' (Government Loans), 'Πιστωτικά καταστήματα' (Credit Institutions), 'Συναλλάγματα' (Exchange Rates), 'Νομίσματα' (Coins), and 'Παρισίως' (Parisian). It lists various banks and their financial positions, including the National Bank of Greece and other local and foreign institutions.

Αλληλογραφία της Έστίας. Τριαστέρω κυρίῳ. Συμμορφωθῆτε με το ἐξῆς σοφόν γαλλικόν λόγιον: « Il est des gens qui vivent pauvres pour mourir riches ; il est bien plus logique de mourir pauvre et de vivre riche ». — κ. Δ. Π. Ναύπλιον. Εἶνε ἀδύνατον ταχυδρομικῶς. — κ. Ν. Κ. Μασσαλίαν. « Η διά πάσης κοινωνικῆς κλάσεως ἐν Ἑλλάδι: δίκαιουσα φιλομαθῆς δόξα, λέγει πολύ δικαίως ὁ Μενδελσῶν ἐν τῇ ιστορίᾳ αὐτοῦ της Ἑλλάδος, ἔχει ἰσχυρόν αὐτῆς σύμμαχον τὴν ἰσότητά, ἧς ὑπάρχει πράγματι ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῇ ἀρχαίῳτῃ ἡδὴ ὄλιγον ἐσήμανεν ἡ διαφορὰ της κοινωνικῆς τάσεως, και αὐτὸς ὁ ἀριστοκρατικώτατος Περικλῆς ἠναγκάζετο πολλάκις να συγκαταβαθῆν ἠθερεύων τὴν εὐνοίαν του ἐσχάτου των προαστειῶν κατοίκου. Η δημοκρατικὴ αὐτῆ γροῖα ἐπικρατεῖ και σήμερον οὐδεμία δ' ὑπάρχει διακεκριμένη εὐγένεια, περιδεσμένη προνομίας και μεγάλας κτήσεις, ὡς παρ' ἡμῖν. Αλλά και τῆς ἀξίας τὴν ἀριστοκρατίαν δὲν ἀνέγεται ὁ Ἑλληγ, ὡς δὲν ἀνέγεται τὴν ἀριστοκρατίαν του γένους. Πόθεν δ' ἄλλως ἤδυναντο ν' ἀρυσθῶσιν οἱ Ἕλληγες σέβας προς τὴν ἀριστοκρατίαν αὐτῶν; Οὐδέποτε ἔσχον μεσαιῶνα κατά τας ἡμέτερας ἐνοχίας, οὔτε ἱπποτικὰ φροῦρια, οὔτε σωματικά, και κληρονομικά κατά τὰς μεσαιωνικὰς ἐνοχίας δικαιοῦματα. Οἱ βασιδοίμοι των Τούρκων μόνον ἦσαν πάντοτε ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς των, πρό αὐτῶν ἔφερον ὄφλητοί και τιμηνοί, φαναϊώται, προύγοντες και λῶες, και δι' αὐτῶν ἰσοπεδοῦντο πάντας. — κ. Π. Σ. Κύπρον. Τὰ ἑλάδομεν και σὺς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Μ. Κ. Δ. Κωνσταντινουπόλιν. Πρός τί; — Μιτῆ κυρία. Catalogue de Tresse, libraire-éditeur (Galerie du Theatre-Français, Palais-Royal, Paris): Deuxieme

partie: Choix de pieces faciles à jouer en société. — κ.*** Κατά τὰ τέλη του έτους. — κ. Ν. Κ. Σύρον. «Όπως ἀπορανοῦμεν, ἀνάγκη να ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν το πρωτότυπον. — κ. Α. Ι. Η. Κέρκυραν. Εὐχαρίστωσις. Ἄλλ' ἐνοεῖται, ἐπὶ τῇ προπαιστολῇ πάντοτε του ἀντιτίμου. — Σύνδρομητῆ της «Έστίας». Σμύρνην. Αἰ ἀπο της ἀνάδου του Γεωργίου εἰς τὴν θρόνον βουλευτικῆς περιόδοι ἀριθμοῦνται εἰς 8, ὡν μία μόνη, ἡ 7η, συντελήρωσε τετραετη βίον, ἀλλὰ και αὐτῆ διελύθη ὀλίγας ἡμέρας πρό της λήσεως της ἐνοχλης της. Αἰ λοιπαὶ πᾶσαι διελύθησαν μετὰ μίαν ἢ δύο μόνον συνόδους κατά τὴν ἐξῆς σειράν: Η πρώτη τῷ 1868 ὑπο του ὑπουργείου Βούλγαρη, ἡ δευτέρα τῷ 1869 ὑπο Ζαίμη, ἡ τρίτη ὑπο του μικτοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη-Κουμουνοδούρου τῷ 1871, ἡ τετάρτη τῷ 1872 ὑπο Δεληγιώργη, ἡ πέμπτη τῷ 1874 ὑπο Βούλγαρη, ἡ ἕκτη τῷ 1875 ὑπο Τρικοῦπη, ἡ ἑβδόμη ὑπο Κουμουνοδούρου τῷ 1879, ἡ ὀγδόη τέλος πάλιν ὑπο Κουμουνοδούρου τῷ 1881. — κ. Μ. Ρ. Πειραιῶ. Ἀπο του προσοχῶς φύλλου. — κ. Κ. Σ. Πάτρας. Ἄπαντα ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. — κ. Ι. Α. Πάτρας. Ἄ! μάλιστα. Μακίηναι ἔχοντες, ὡς ἔλεγον ὁ Κάτων, τὴν ὑπερίαν εὐαισθητοτέραν της καρδίας. — Δημοκρίτω. Καὶ διατὶ να μὴ ἀποτελήσῃ ἔβενόμεντο du jour, ὡς λέγετε; Ἄν ἔγω, τούλάχι-στον δὲν παραδέχεσθε ότι ἔχει ὄσση σημασίαν και ἡ παρὰ τῆσις ὑπουργοῦ παρ' ἡμῖν; — κ. Π. Δ. Α. Βραχίαν. Τὰ ζητούμενα θέλωσιν ἀποσταλῆ ἡμῖν διά του προσοχῶς ταχυδρομείου. Σύνδρομα εἰς τὴν Έστίαν καθ' ὅλην τὴν Ἀγγυπον γίνονται δεκταὶ παρά τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δημ. Βενετοκλεῖ. Τὰ προς τὴν διεθῆσιν της Έστίας ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[5 Νοεμβρίου (Πέμπτη) 1881]

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς κατέβη εἰς Ἀθήνας ἡ Δεκελεία, ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, καὶ οἱ μὲν βασιλοπαῖδες παρέμειναν ὁριστικῶς ἐνεκα τῶν μαθημάτων τῶν, οἱ δὲ βασιλεῖς ἀνήλθον πάλιν εἰς Δεκελίαν, ἐνθα θὰ διατρίψωσιν ἐπὶ τινας ἔτι ἡμέρας. — Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐγένετο, κατὰ τὰ προσηγγελλέντα, ἡ κατάληψις τοῦ Βαυλοῦ καὶ τῶν πέριξ κομῶν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τῇ προίτῃ τῆς ἡμέρας ταύτης εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Βαυλοῦ δύο λόχοι τοῦ μηχανικοῦ, περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. τὸ κύριον σῶμα ἐκ 3,000 περίπου ὑπὸ τὸν ἀντιστράτηγον Σούτσον. Ἡ ὑποδοχὴ ἤτο λαμπρὰ καὶ ὠραῖος καιρὸς μεγάλως ἠνθῆσε τὴν ἑορτήν. Ὁ ἔνθουσιασμός ἤτο μέγας, ἀπέριον ἀνθρώπων παρευρεθέντων ἐκ τοῦ Πηλίου καὶ τῶν περιχώρων, ὡς καὶ ἐκ πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος. — Τὴν προσεγγὴ Κυριακὴν ἀπερχεται ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς εἰς Βαῖλον, ὅπως ἐπισκερθεῖ τὴν πόλιν ταύτην καὶ δόξωσιν τὴν διαμέρισίαν. — Προῆθες κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ, ἐκ Βαυλοῦ ἐπιστρέψουσα, ἡ ὀπλιταγωγὸς «Μπουμπολίαν», ἐφ' ἧς ἐπέβαινον τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς παραδόσεως διεθνούς ἐπιτροπῆς. — Ἐκτός τῶν ἐν Ἄρτζ, Τρικκαλοῖς καὶ Λαρίσῃ συστηθέντων γυμνασίων καὶ ἑλληνικῶν σχολείων καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην συστησόμενου γυμνασίου ἐν Βαῖλῳ, θὰ διατηρηθῶσι, δημοσίᾳ δαπάνῃ, καὶ ἅπαντα τὰ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις ὑπάρχοντα τουρκικὰ καὶ ἰσραηλιτικὰ ἐκπαιδευτήρια. — Εἰς τοὺς διεθνούς τῶν ἐν Λαρίσῃ καὶ Τρικκαλοῖς ἄρτι συστηθέντων γυμνασίων ἀνετέθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας νὰ ἐξετάσωσιν ἐπιτροπῆς τὰ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τῶν αὐτῶν πόλεων καὶ προτείνουσι τὸν διορισμὸν τοῦ καταλλήλου προσωπικοῦ αὐτῶν. — Διὰ προσηγορίας ἐγκυκλίῳ διαταγῆς ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἐπ' ἀορίστῳ ἀδεία ἅπαντες οἱ ἑθελονταὶ καὶ οἱ κληρωτοὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 καταβαλόντες τὰς 100 δραχμάς. — Διὰ βασιλικῆς διατάγματος τῆς 16 Ἀπριλίου ε. ε. ὁρίσθη τύπος ἀνεγέρσεως μονιμοῦ πολεμικοῦ ναυστάθμου ἡ ἐπὶ τῆς νήσου Σαλαμίνης ἢ ἐπὶ τῆς «Ἀράκης» κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐκ Γάλλων ἀξιωματικῶν κληθείσης καὶ ἀποφανθείσης ἐπιτροπῆς. — Ἐνεκα τῆς πληθῆτος τῶν φοιτητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς ἡ πρυτανεὶα ἀπεφάσισε καὶ ἤνωσε τὴν αἰθούσαν τῆς νομικῆς σχολῆς μετὰ τῆς παρακείμενης αἰθούσης τῆς φιλοσοφικῆς, οὗτο δὲ χωρῶν, καίτοι ὄχι ἀνέτως, οἱ φοιτηταὶ τῆς νομικῆς εἰς τὴν κατὰ πολὺ εὐρυνθεῖσαν αἰθούσαν τῶν. — Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας τῶν ἐνταῦθα ἰπποσιδηροδρόμων γράφει ὅτι λίαν προσεγὼς καταφάνη εἰς Πειραιᾶ τὸ ὄλικόν πλείστον γραμμῶν. Ὅτι αἱ ἐργασίαι ὄλων αὐτῶν τῶν γραμμῶν θὰ ἀρχίσωσι ταυτοχρόνως εἰς τρόπον ὥστε νὰ τελειώσωσιν ἐντὸς μηνός. Ὅτι παρηγγέθησαν αἱ ἀμαξαὶ (Grand chic), ὅπως ἡ ὑπηρεσία τῶν πρὸς τὸν αἰθαρῶδρον καὶ Πατήσια γραμμῶν ἀρχίσῃ τὸ βραδύτερον κατὰ τὰ τέλη τοῦ Ἰανουαρίου 1882. Ὅτι παρηγγέθησαν ἐπίσης τέσσαρες ἀτμομηχαναὶ νέου συστήματος ἀνευ ἐστίας, μὴ παράγουσαι οὔτε θόρυβον οὔτε καπνόν. Ἀκόμη δὲ ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γραμμῆς Φαλῆρου κατασκευάσθησαν ὠραϊστάται ἀμαξαὶ ἐκ 50 θέσεων καὶ ὅτι ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἑταιρεία ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ ἐν Ἀθήναις πρότυπον ἰπποσιδηροδρόμον. — Μεγάλῃ πλημμύρᾳ ἐγένετο ἐν Μεγάρῳ τὸ παρελθόν Σάββατον ἐνεκα ἐλαχίστα τῆς βροχῆς. Οἰκίαι, δένδρα, γέφυραι, ὄδοι, πρόβατα καταστράφησαν παρασυρθέντα ὑπὸ γειμάρρου βροχῶν. — Τὸ κατόστημα τῶν νοσοκόμεων γυναικῶν τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης ἰδρυόμενον προχωρεῖ. Ἄμα συντελεσθέντος τοῦ κτηρίου θέλει συστηθῆ εἰδὸς τι ἀδελφότητος Ἑλληνίδων νοσοκόμεων γυναικῶν κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους τῶν καθολικῶν, αἵτινες ὑποστηρίζονται ὑπὸ τοῦ Καταστήματος καὶ ἐν αὐτῷ πρότερον ἐκπαιδευόμεναι θέλουσι περιποιεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ νοσλευμένους πτωχοὺς καὶ ὅπου ἀλλαγὸς ἤθελον ζητηθῆ. — Ἡ Πανελληνίος ἀτμοπολιτικὴ ἑταιρεία ἠγύρασεν ἐν Ἀγγλίᾳ δύο ὥρακα καὶ ταχύτατα νέα ἀτμόπλοια, προωρισμένα ἀποκλειστικῶς καὶ αἰδικῶς διὰ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ Εὐβοϊκοῦ καὶ Ἀργολικοῦ κόλπου, ἐφ' ὧ καὶ ὠνομάσθησαν τὸ μὲν Εὐρώπη, τὸ δὲ Ἀργολίς. — Τὸ ἐπὶ τῆς στατιστικῆς τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐξέδοτο τεύχος ἐκ 410 σελίδων περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κράτους κατὰ τὸ 1879. Κατὰ τὴν ἀπογραφήν ταύτην ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνέρχεται εἰς 1,679,270, ἐπὶ ἧλι δ' αὐξήσεως ἀπὸ τοῦ 1870 κατὰ 271,576 άτομα.

DE MESSAGER
D'ATHÈNES
JOURNAL INTERNATIONAL POUR L'ORIENT
Paraissant tous les Jedis soir.

Abonnements

Grèce, un an	35 fr.
» six mois	20 »
Étranger, un an	40 »
» six mois	25 »

LA MODE FRANÇAISE
37-Rue de Lille, à Paris-37.
Ἑτησίαι συνδρομὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 15.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ
Εἰκονογραφημένη ἑφημερίς, ἐκδομένη κατὰ Σάββατον ἐν Παρισίοις, εἰς μέγα 4^{ον}, ἐκ σελ. 16.
Ἑτησίαι συνδρομὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23.

Compendium der Chirurgischen Operationen—und Verbandslehre von Dr W. Heineke. Δεδεμένον Δρ. 12.
Handbuch der speciellen Augenheilkunde von Dr C. Schweigger. Δρ. 10.
Die rationelle Schweinezucht und Maesting in ihrem wahren Verhaeltnisse zur Landwirthschaft. Von W. Düsterberg. Δρ. 3.
Compendium der Geburtshilfe von G. A. Braun. Ἐκδ. 2^α. Δρ. 5.
Lehre der Nahrungsmittel für das Volk. Von Moleschott. Ἐκδ. 3^α. Δρ. 3.
Medizinische Neuigkeiten für praktische Aerzte. (Ἐφημερίς ἰατρικὴ τῶν ἐτῶν 1874 καὶ 1875). Δεδεμένον. Δρ. 7.
Die organische Entwicklung des Menschen nach den neuesten Naturforschungen. Von H. Hauowitz. Δρ. 4.
Handbuch der allgemeinen und speciellen Chirurgie von Pitba und Billroth.—Krankheiten des Hodens. Τεύχη 3. Δρ. 15.
Die allgemeine chirurgische Pathologie und Therapie in fünfzig Vorlesungen. Von Th. Billroth. Ἐκδοσις 6^η. Δεδεμένον. Δρ. 12.
Praktische Verbandslehre von Dr Wilhelm Emmert. Ἐκδ. 2^α μετὰ 300 εἰκονογραφίῶν. Δρ. 7.
Handbuch der allgemeinen Pathologie von Uhl und Wagner. Ἐκδ. 6^η. Δρ. 10.
Kraft und Stoff von Ludw. Büchner. Ἐκδ. 14^η. Δρ. 5.60.
Aus Natur und Wissenschaft von Dr Ludw. Büchner. Δρ. 5.60.
Der Mensch und seine Stellung in der Natur von Dr Ludw. Büchner. Δρ. 5.60.
Ἰωάννου Βούρου, ἱατροῦ: **Περὶ νοσοκομιεῶν σχεδίασμα.** Ἐν Παρισίοις, 1831. Δρ. 3.
Ἰωάννου Βούρου: **Dissertatio inauguralis de pharmacologia Græcorum veterum in genere.** Halis Saxonum. 1829. Δρ. 3.
Ἀντιπανόμεια, ἤτοι περὶ τῶν αἰτίων, ἃ τὰς νόσους θυσιάτους ἢ ἀνιάτους, μὴ τοιαύτας καθ' ἑαυτὰς οὐσας, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπεργάζονται ὑπὸ Ἀναστασίου Γεωργιάδου (Λευκίου), ἱατροῦ κλπ. Ἐν Βιέννῃ. 1810. Μετὰ λατινικῆς μεταφράσεως. Δραχ. 7.
Πάντα τὰ ἀνωτέρω βιβλία πωλοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Ἑστίας».